विनिर्यातः स्तोकैः कृतानुगमो जलैः ॥१६४॥
निःशेषं निकटात् स लोकमटवीमध्ये निरुध्यत्पदं
शोकावेशसवाष्पगद्गदपदं संमान्य चोत्सार्य च ।
भूर्जत्वक्परिरोधमर्मरमरुन्निद्राणसिद्धाध्वगश्रेणी
मौलिमणिप्रभोड्डवलगुहागेहं जगाहे वनं ॥१६५॥
अथ वनसरसीतटद्रुमाधःपुटकघटोदरसंभृताम्बुपूरां ।
वसतिमकृत वासरावसाने
शुचितरुपल्लवकल्पितोच्चतल्पां ॥१६६॥
शृङ्गासक्तसितातपाः शवलितच्छायाभुवः
शाद्वलैरुत्फुल्लामलमल्लिकातलमिलत्सुप्तव्रजस्त्रीजनाः ।
सध्वानावनपालवेणुरणितोन्मिश्रैः प्रपाताम्बुभिः श्रान्तं
दृक्पथमागतास्तमनयन् निद्रामदूराद्रयः ॥१६७॥
वनहरिरसितैः पदे पदे स प्रतिभटतां पटहध्वनेर्दधानैः ।
अनुमत रटितैश्च कर्करेटोः परिगलितां
गमनोन्मुखस्त्रियामाम् ॥१६८॥
अन्येद्युर्विधिवदुपास्य पूर्वसन्ध्यामासन्ने
नलिनसरस्यपास्तनिद्रः ।
द्रुमापालः परिचितसोदराम्बुतीर्थं नन्दीशाध्युषितमवाप
भूतभर्तुः ॥१६९॥